

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președinția D-lui Prof. A. C. CUZA

ABONAMENTUL PE UN AN

Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:

ALEXANDRU TIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Combaterea alcoolismului

Cum este otrăvit poporul nostru

Cine sunt otrăvitorii și cu ce mijloace lucrează. — Proportile dezastrului. — Tâlcul unei broșuri.

In momentul, când statistici oficiale, — deci date adunate pentru a cunoaște realitatea, — dovedesc până la evidență, că combaterea alcoolismului trece când de cadrul unei probleme sociale sau economice s'a transformat în țara noastră în una de salvagardare națională, îmi cade în mână o broșură, frumos tipărită pe hârtie velină, tipărită la București: „Politica alcoolului de Ion V. Rotariu.

In credința, că autorul broșurei, din al cărui condei nu eșise încă nimic privitor la problema alcoolismului în România, voiesc, de sigur, aducând date noi, să se consacre deodată în rândul celor ce luptă, cu arme științifice, la combaterea boalei ce roade vigoarea unui neam, am luat broșura în mână.

Dela primele rânduri am constatat, că nu e ceeace căutasem. Autorul broșurei — preț 10 lei, de și numai hârtia face douăzeci, — ignorând realitatea și adevărul, azi cunoscut de o țară întreagă din date statistice adunate de organele statului, — deci fără a fi plătite din anumite interese nici de fabricanții alcoolului de cereale, constituiți în cartel, nici de către fabricanții alcoolului din vin, încă la începutul organizării lor, cu atât mai puțin de către țuicarii, cari nu cunosc armele moderne de a falsifica evidența, — plânge pe ruinele unei industrii distruse, după părerea autorului în dauna economiei naționale și mai ales în aceia a fiscalului.

Care-i industria, a cărei distrugere a pus în vibrație coardele sentimentale ale autorului broșurei a 10 lei bucata, de și numai hârtia face 20 lei.

Industria alcoolului, a spiritului fabricat din cerealele sustrate consumației într-o țară, unde endemic, în unele părți bântuie foametea, iar în altele populația își dă întregul câștig ovreiului cârciumar din sat, după cum arată și următoarele date adunate de Mitropolitul Moldovei în anul 1924, privitoare la sumele cheltuite de următoarele cinci comune:

Burdujeni lei 3.098.000.

Bucecea lei 2.729.306.

Solcea lei 1.034.815.

Siminicea lei 762.160.

Dumbrăveni lei 2.813.589.

Total 10.455.870 lei, deci în 5 comune s'a băut, socotind, că țărani au primit dela stat cu 2000 lei hectarul de pământ, o întindere de 2500 hectare sau circa 8200 lanțe de pământ, deci o întindere pe care s'ar putea coloniza două sate a 200 familii țărani, împroprietăindu-i pe fiecare cu un lot de 16 lanțe pământ. Aceasta într-un singur an.

Înainte de a arăta în punga cui a intrat, numai din consumația alcoolului într-un singur an și numai în cinci comune, prețul altor două sate, valoarea celor 8200 lanțe de pământ, câteva cuvinte privitor la industria pe seama căreia Roariul fabricelor de otrăvă cere protecția statului.

Industria spiritului din România este aproape în totalitatea ei în mâna ovreilor. Dintre cei 288 fabricanți de spirit 262 sunt ovrei, restul de 26 creștini. Dintre acestia din urmă numai 9 sunt români.

Această industrie prefăcea în s'a adus noua lege a spirituoaselor, un total de 150.000 vagoane alcool, până în anul 1927, când porumb, deci 2/3 din consumul

de porumb total al țării și 1/4 din producția medie de porumb a României.

CINE PRODUCEA ACEST PORUMB?

Țăranul român, căruia mai ales în Moldova îl cumpăra pe un bagatel întrepusul ovreu al fabricelor încă pe timpul secerișului, dându-i prin ovreiul din sat nu bani pe el, ci în cele mai multe cazuri tot otrăvă, tot alcool.

CINE BEA SPIRTUL FABRICAT DEGENERÂND ȘI SĂRĂCIND?

Tot țăranul român, după cum am arătat-o în statistica întocmită numai în cinci sate.

CINE FIERBE ȘI DESFACE ALCOOLUL FABRICAT, CINE PROFITA DIN ENORMUL CÂȘTIG REALIZAT PRIN PREFACEREA PORUMBULUI ÎN SPIRT? Cei 262 de fabricanți ovrei, dintre cari majoritatea nici nu-și cheltuieste câștigul în țară și cei 52 mii crâșmari, dintre cari proporția ovreilor în Ardeal, județele Moldovei, Bucovina și nordul Basarabiei este de 85%.

Iată cum se prezintă problema alcoolului și a acestei industrii din punct de vedere național.

Se vedem însă, ce argumente aduce apărătorul fabricanților ovrei de spirit în susținerea tezei, că industria spiritului trebuie susținută în interesul fiscalității și în acela al economiei naționale.

Rotariul spiritului riscă afirmația: „Spiritul de cereale, rafinat reglementar, constituie o băutură absolut nevătmătoare, pe când alcoolul din vin și fructe conține impurități și toxine, cari nu pot fi eliminate prin nici un procedeu chimic”. (Pag. 9).

Fără a mai combate afirmația, privitoare la calitatea de băutură nevătmătoare a alcoolului, pe care o desminte analiza făcută de medici savanți, neplătiți de către cei interesați analiză ce nu poate fi desmăntită de o afirmațiune interesantă, am fi fost curioși ca autorul să ne și spună,

unde a văzut el că să rafinează reglementar alcoolul destinat băuturii, când știut este, că numai alcoolul pur, destinat farmaciilor, este trecut prin acest procedeu. Pe celălalt protecției Rotariului nostru îl aruncă în consumație, pentru a realiza câștiguri mai mari, în forma sa impură. Asemenea e dovedit, pe cale științifică, că alcoolul din fructe nu conține nici pe jumătate mai ales în gradul de tărie adus în consumație de lege, atâtea toxice și alte materii otrăvitoare.

„De aceea adversarii industriei spiritului au recurs la o serie de argumente... unele contrarii ideii de stat...” continuă patetic protectorul otrăvei.

Va să zică ideea de stat, — INTELEGE PROTECȚIA CELOR 262 FABRICANȚI OVREI, — cere ca să ne otrăvim poporul în masă și sistematic, să distrugem existența celor 780.000 capi de familie români, cari se ocupă cu pomi și viticultura pentru ca să se poată buzuri cei 262 ovrei. Bravo, concepție asupra „ideii de stat”.

„Statul a ajuns la ruina financiară fiindcă a avut un mijloc de încasări de aproape 2 miliarde, pe cari ca împozit, le aducea visteriei industria alcoolului în plină producție...” argumentează mai departe d. Ion V. Rotariu.

Concluzia, evident este, că statul pentru ca să poată încasa acest două miliarde să dea prime de încurajare pentru degenerarea și alcoolizarea populației sale autohtone, să încheie un fel de alianță cu cei 262 ovrei în contra și pentru distrugerea propriei sale populații, iar alianța aceasta să o mascheze cu nevoile de încasare ale fiscalului APOI AUTORUL SĂU NU E ROMÂN ȘI CREDE, CĂ ACEST POPOR POATE FI DEGRADAT LA ROLUL PIEILOR ROȘII, IAR CONDUCĂTORII ACESTUI STAT LA ACELA AL PORTUGHEZILOR ȘI SPA-

NIOLILOR, CUCERITORII AMERICII DE MIJLOC, SAU INTERESUL CEL ARE SĂ POPULARIZEZE IDEILE FABRICANȚILOR DE SPIRT L'AU ORBIT CU TOTUL.

Un alt argument al autorului broșurei este (pag. 13) că din industria alcoolului încă trăiește un număr de 200.000 capi de familie. Din care alambic de spirit a scos d-sa această cifră nu știm. Ceeace știm este, că otrăvirea sistematică a unei țări întregi, da pentru lunile de iarnă, de lucru la un total de 5400 lucrători plătiți mizerabil în raport cu fanstasticele venituri realizate de pastronii lor.

Dar toate argumentele, din broșură, bazate pe date tot atât de falșă, pe cât de falșă și otrăvitoare este băutura servită de protecției Rotariului spiritului, cad dela sine. Se afirmă astfel, că au fost prefăcute în alcool într-un singur an și 60.000 vagoane cartofi, când întreaga cantitate ce ajunge la fabricile de spirit nu se ridică decât la 5000 vagoane stricați, alterați pentru ca băutura servită să fie cu atât mai „nevătămătoare”.

Lăsăm pe cetitorii noștri să tragă singuri concluziile asupra lucrării numitului Ion V. Rotariu, care nu e singurul în felul său, căci altfel n'am fi ajuns în halul de a fi stăpâniți la noi în țară de finanța ovreiască.

Ceeace ținem să arătăm la acest loc este felul, cum această finanță lucrează pentru a-și atinge scopul.

Dela votarea și aplicarea legii din 1927 asupra spirituoaselor, — lege la a cărei redactare au lucrat în comisiș și capii bisericești noastre și reprezentanții învățământului, a sănătății publice, până și acela al ministerului de război, căci recruții ce se prezintă sunt an de an tot mai debili și degenerați, — numărul crâșmelor s'a redus dela 52.396 la 48386, deci 4 mii, iar produc-

Contribuții

la demascarea ființei și secretelor Franc-masoneriei

de: Romulus Damian

(Continuare).

In masoneria „scotiană” semnele de prindere și de atingere sunt cu totul altele. Așa spre pildă în gradul al 9-lea să îndreaptă pumnul spre fruntea confratelui, simulând că vrei să-i spinteci fruntea. In momentul acesta confratele răspunde acoperindu-și fruntea cu ambele mâni. După aceasta urmează semnul de recunoaștere îndreptând pumnul spre inima confratelui, strigând: „Ricoreth!”. Cuvântul acesta nefind destul de clar, și cum în ebraică nu să găsește, cred că franc-masonii l'au luat dela jidănescul „Ricoremeth”, înșămănând: „Taină”. La acest semn confratele răspunde, punându-și mâna dreaptă pe inimă: „Necah!” (dela jidănescul: Nekamah!), înșămănând: „Răz bunare”. In gradul al 13-lea semnul de răspundere e, punându-se în genunchi. In gradul al 20-lea

să răspunde acestei înșurubchiri formând o figură de vinchel în cinci colțuri înșurubchind. In gradul al 33-lea să sărută de trei ori spada, precum am arătat-o dată.

In afară de aceste semne de atingere și de prindere, unele grade mai au și semne de pași, ce să folosească pentru călătoriile în Franc-masonerie și despre care am vorbit deja. Călătoriile franc-masonilor în loje diferă dela grad la grad. Așa spre pildă ucenicul călătorește dela apus la Sud, și dela Amiază la Ost, unde trebuie să dea onorurile prescripse, — adică să salute în mod foarte respectos, — apoi continuându-și călătoria spre răsărit. Acest semn de pas al ucenicului e semnat cu semnul acesta:

○—○—○

In afară de aceste fiecare grad mai posedă și speciale semne de

amuletă (baieer), speciale semne de „bateri”, de „șorț”, de „ținerea tacămurilor” la agape, banche, etc. Cu ocaziunea aceasta ar mai fi de notat că în ultimul timp șorțurile au deseneri de triumfuri dublu (steaua jidăneasă) sus la stânga. Cu un astfel de șorț să prezintă și d-l Alexandru Vaida la sedințe, și toți ceilalți franc-masoni creștini români, dar după legile și ordinele Franc-masoneriei: JIDANI ARTIFICIALI.

Dintre inițialele ce să folosească în Franc-masonerie asupra vaselor rituale, asupra documentelor și asupra obiectelor de simbol cele mai de seamă sunt: 1. Litera „G”, înșămănând „Galuth”, adică jidanii ce trăiesc în exil. Bine înțeles că franc-masonii neagă acest fapt, afirmând că înșămănă „Geometrie” sau „Geiniu”. In Germania franc-masonii spun că „G” înșămănă „Gott” (Dumnezeu). Cum însă acest „Gott” nu poate figura și pentru lojele din statele latine, unde „Gott” devine în „Dieu Dio și

Dumnezeu, iar în statele slave în „Bog” discuția de contraziceri a durat mulți ani de zile până ce s'a ajuns la înțelegere că „G” să fie comunicat tuturor lojelor din lume ca „Geometrie”. Bine înțeles că această comunicare e neadevărată, și rămâne cum am spus deja că „G” înșămănă „Galuth”, cuvânt pur jidănesc. E de prisos a mai adauga că și acest „G” deasupra lojelor franc-masonice vrea să fie o aducere aminte și un îndemn de a lucra, toți membrii, pentru formarea marelui imperiu jidănesc, de a cârmui lumea și omenirea întreagă.

Inițialele R. E. A. A. înșămănă: Rite écossais ancien et accepté (Rit scotian, fost și acceptat), și R. S. înșămănă: Ritus scotticus (Rit scotic). S. C. înșămănă: Supreme Conseil (Consiliu suprem). In unele documente franceze să găsească și inițialele S. G. C. G. M. înșămănând: Supreme grand commandeur grand maître, Suprem mare comandor, mare măiestru).

Inițialele I. N. R. I. (Isus Nazarineanul Regele Iudeilor (să interpretează în diferite feluri, dar în realitate înșămănă: IEHOVA NEKAMAH RICOMEREETH IEHOVA, (Iehova răzbumăni tainelet Iehova. Adică Iehova e rugat a se răzbuna creștinilor, făcându-i sclavi netrebnicii pentru jidanii, căror trebuie să servească ca animale). In lojele din Franța să folosească, în deosebi, inițialele L. P. D. înșămănând: Lilia pedibus destrue, (Distruge cu picioarele crinul). Să spună că aceste inițiale să referă asupra crinilor din scema dinastiilor regale a Franței, și că să folosească decând învățatul franc-mason, — jidanul, — Molay a fost executat la 1314 de regele Filip al Franței, din motive despre care ar vorbit deja. Eu cred însă, pe baza învățăturilor criminale din TALMUD și având în vedere preceptele odioase din THORA, apoi și faptul incontestabil că jidanii sunt din naștere elemente distructive, că această „distrugere cu picioarele” are un sens abso-

ția spiritului, pe a cărui litru s'a pus o taxă de 105 lei, dela câte-va zeci de mii de vagoane, la 5000 vagoane. Evident, că statul a pierdut la impozitul pe spirit, dar a câștigat la impozitul pe ce-lelalte băuturi, ca bere și vin, la impozitul pe rachiiuri, etc. Dar chiar dacă nu câștigă nimic, ce-realele folosite până aci pentru spirit au fost industrializate alt-fel îmbogățind economia națio-nală. La tot cazul nația noastră a băut în acest răstimp spirit mai puțin și mai mult vin și bere.

Broșura despre care am vor-bit este una din mijloacele de propagandă a fabricelor de spirit, cari în vederea unei noi legi în proiect a spirituoaselor au pus la bătaie sume enorme, se vorbește de 100 milioane lei și cari se pot înregistra până acum nu prin succes. În comisia aleasă ca să studieze noul proiect de lege nu sunt reprezentați decât ministe-rul de industrie și comerț, acela de finanțe, cei interesați, adică fabricanții, și încă vreo două de-partamente. Revendicările lor,

declarate, sunt reducerea impo-sitului pe litru la 40 lei. Ori du-pă cum am arătat problema în sine nu e numai una de ordin economic, fiscal sau de interes al unei categorii de oameni, ci la noi în țară e una de salvgardare națională.

Nimeni nu urmărește distru-gerea fabricelor de spirit. Ele sunt necesare pentru industriali-zarea cerealelor și a celorlalte produse agricole ALTERATE. Dar să nu ni se ceară, ca să ad-mitem ca acest produs să fie consumat de nația noastră. Spir-tul să fie un articol de export, iar în interior să se folosească numai în industrie.

Dacă acum, în preajma legii noi a spirituoaselor, de și e vor-ba de o problemă națională, de un regim al spirituoaselor de care e în funcție sănătatea pe zeci de ani înainte a poporului nostru, cei interesați au reușit să amu-țească presa noastră, am ținut să arătăm aici latura cea mai suspectă a problemei alcoolismu-lui în țara noastră.

Măgarul viteaz

Un om, care răspunde la nu-mele de H. Sanielevici, publică în „Adevărul” din 17 Martie c., sub titlul: „Cum se regenerează par-tidul liberal”, un articol care ca-racterizează perfect de bine men-talitatea semită a celor, cari scriu la „anumita presă” din Capitală.

Ne aflăm în plăcuta situație de a nu cunoaște cine și ce este Sa-nielevici, „filosoful” dela „Adivo-rul”. Unii susțin că ar fi profesor universitar, alții zic, că ar fi un simplu „sociolog” la presa de scandal. Ori cine și ori ce ar fi, iată ce publică în articolul sus-amintit:

„Ni se mai anunță și o mișcare ra-sistă. Român neaoș va fi recunoscut numai acela, în ale cărui vine curge sângele unuia, cel puțin, din elementele etnice cari au intrat în compunerea po-porului român: cimerieni, scythi, agatirși, bastarni, sarmați, daci, celti, greci, ro-mani, syrieni, slavi, goți, cumani, avari, tătari, sârbi, bulgari, armeni, țigani, etc., etc., (fiecare din aceste nații e com-pusă din alte douăzeci)!”

„Rasiștii vor purta de grije să nu se altereze cumva caracterul curat emitic al poeziei, muzicii, religiei, basmelor, costumului, cusăturilor, ce-ramicii țărânului român. (Figurile fe-menine steatopyge, neolitice, dela Cu-cuteni și de lângă Brașov, reprezentând divinitatea semitică a pământului ro-ditor și hrănitor, la care băștinaii Da-ciei se închină din paleolitic până azi („Maica Domnului”) în mâinele pe-săuneri, ca zeița babilonică Iștar. — În Scandinavia există nenumerate biseri-cuțe de lemn, construite de țărani și împodobite cu creștături, cari, toate, reprezintă scene din viața lui Siegfried. Iată cine și-ar putea îngădui luxul de a se numi antisemit, dar și Sașii și Ungurii, cu ornamentația lor zooformă și florală, — nu însă țărânul român care nu cunoaște decât ornamentația geometrică, moștenită din paleolitic)!”

„Rasiștii vor purta de grije să nu se altereze cumva caracterul curat emitic al poeziei, muzicii, religiei, basmelor, costumului, cusăturilor, ce-ramicii țărânului român. (Figurile fe-menine steatopyge, neolitice, dela Cu-cuteni și de lângă Brașov, reprezentând divinitatea semitică a pământului ro-ditor și hrănitor, la care băștinaii Da-ciei se închină din paleolitic până azi („Maica Domnului”) în mâinele pe-săuneri, ca zeița babilonică Iștar. — În Scandinavia există nenumerate biseri-cuțe de lemn, construite de țărani și împodobite cu creștături, cari, toate, reprezintă scene din viața lui Siegfried. Iată cine și-ar putea îngădui luxul de a se numi antisemit, dar și Sașii și Ungurii, cu ornamentația lor zooformă și florală, — nu însă țărânul român care nu cunoaște decât ornamentația geometrică, moștenită din paleolitic)!”

Va se zică, după părerea lui Sanielevici, strămoșii noștri ar fi fost tătari, armeni, greci, bulgari, țigani etc. etc. Iar ce privește arta națională românească: poezia, re-ligia, basmele, portul național etc., ele ar fi de origină curat semi-tică, adică curat jidovească.

Nu mai un creier degenerat de jidan poate concepe, că națiunile euro-pene s'au format la fel, ca neamul lui Iuda. Acest degenerat a uitat, că neamurile arice nu au în istoria lor figuri preacurvite ca Sara, Rebeca, Estera etc., ale jidanilor. Acest ignorant nu știe, că încru-cișările de rasă în 85% de cazuri, rămân fără urmași, deci o ameste-care a diferitelor rase este aproape exclusă. Se pot amesteca diferite neamuri de aceeași rasă și se nasc specii și subspecii noi, viguroase, dar nu se reproduc prin amestecul cu sânge străin de rasă.

Țărânul român, de origină daco-romană cunoaște principiul rasei: când vrea să-i facă vaca un vițel, o duce la taur. Nu o duce la ar-măsar. Numai vacile jidovești sunt gonite de armăsari, măgari, câini etc... etc...

Astfel s'au născut „filosofii”, dela „Adevărul”.

Sanielevici nu cunoaște aceste lucruri, fiindcă creierul său asiatic nu poate pătrunde asemenea taine naturale.

Ce privește filosofia sa cu pa-leolitic și neolitic, adică epoca de piatră, epoca preistorică, care se întinde până la anul 14000 înainte de Hristos, toate sunt idiții jid-ovești. Moise macht sach groiss!

Iată ce nu știe Sanielevici:

1. Ornamentația începe abea în epoca neolitică. În paleolitic n'a existat ornamentația, deci nu s'a putut moșteni nimic.

2. Ornamentație geometrică se află și la mexiceni și la pieile roșii din America, din timpuri, când rasa semită n'a existat pe lume. Deci ornamentația geometrică (cu linii drepte) nu poate fi o influență jidănească. (Abstragând de faptul, că rasa jidovească nici n'a avut ornamentație proprie.)

3. În neolitic, ornamentația din Scandinavia, Finlanda, 70% a fost geometrică. Lângă Brașov și Turda, s'a aflat obiecte cu svastica, ră-mase din neolitic (5000 ani înainte de Hristos). Se știe, că svastica se află mai la toate popoarele lumii, numai la cele de rasă semitică nu.

4. În epoca paleolitică, n'a ex-istat statuia lui Iștar. Este o vi-tejie extraordinară de a compara pe „Maica Domnului”, cu Iștar, care este reprezentată prin sânul și fundul rotund, bine dezvoltat, simbolizând pofa sexuală.

5. Crestăturile în Scandinavia sunt geometrice și nu reprezintă scene din viața lui Siegfried.

6. Sașii și Ungurii au o artă ornamentală adaptată din arta cau-casiană și așa zisa artă barbară siberiană, trecută prin Rusia și Polonia. Ornamente zooforme și florale se află în deosebi la po-poarele din jurul mongolilor: China, Mandgiuria, Siberia.

etc... etc... etc...

Toate acestea dovedesc igno-ranța animalică a „filosofului” și nemai pomenita sa vitejie de a ultragia un neam întreg în țara proprie, fără cea mai mică frică, că va fi tras la răspundere.

Am publicat aceste rânduri că lumea românească să știe cine este Sanielevici. A. Țieranu

Grăul american

Recolta, de anul aceasta, a grău-lui, pare a fi compromisă, mai mult de jumătate, până acum. Cauza este, nu numai gerul ex-cesiv — de care nimeni nu răs-punde — ci grăul american, care s'a dat de sămânță, și care se pare că nu se potrivește cu pământul nostru!

Dar pentru un motiv sau altul, rămâne faptul că grăul american nu a rășărit, și aceasta, cu deose-bire în Basarabia, unde mai mult s'a dat oamenilor pentru sămânță: fără că mai întâiu să fi fost în-cercat, în stațiunile agronomice. Cine răspunde, de acest nou dezastru? Dar cine măcar se preocupă de dânsul: în țara noastră, „eminamente agricolă”, și având tocmai în momentul acesta, fericirea să aibă un guvern național-țără-nesc?

Apoi; da, țărănesc: când e vorba de alegeri, dar nu când e vorba de grău.

Vizita Domnului Prof. Dr. I. Cantacuzino în Timișoara

În 14 Aprilie a. c. orașul nos-tru a avut fericirea, să salute în mijlocul său pe marele nostru savant Prof. Dr. I. Cantacuzino, directorul Institutului de seruri și vaccinuri „Prof. Dr. I. Canta-cuzino” din București, delegatul României în Consiliul de igienă a Ligii Națiunilor din Geneva, etc.

Domnul Profesor și-a ținut la cercul militar-civil conferința sa despre „Vaccinațiunea pre-ventivă în contra tuberculozei la noi născuți”. Sala mare a Ate-neului Timișorean a fost archi-plină de publicul select al orașu-lui nostru. În special au partici-pat în număr mare medicii din Reg. X. sanitară cu județele Timiș-Torontal, Caraș, Severin, Arad și Bihor, în frunte cu dl Inspector General Sanitar Dr. Al. Spiru. Deși conferința s'a a-dresat în primul rând corpului medical, totuși a fos ascultată cu viu interes de întreaga asis-tență, mai ales că conferențiarul are darul, să expună lucrurile într'un mod foarte clar și într'un limbaj deosebit de frumos. Subiectul conferinței a fost marea desco-perire științifică a vaccinațiunei preventive contra tuberculozei. Anume Profesorul Dr. Calmette, subdirectorul Institutului Pasteur din Paris, asistat de Dr. Guérin, după număroase experiențe făcute la diferite animale, a reu-șit să prepare un vaccin, constă-tător dintr'o cultură de bacili vii de tuberculoză, lipsiți de virulen-ță, care vaccin dat pe gură la noii născuți într'o linguriță de lapte de mamă, în primile 10 zile după naștere, are darul să scu-tească pe acești copii în viața de ori ce infecțiune tuberculoasă.

Din număroase vaccinări apli-cate în ultimii trei ani la noii născuți au constatat, că copii vaccinați devin imuni față de tu-berculoză, chiar dacă sunt alăpta-ți de mama lor tuberculoasă și dacă și pe mai departe viețuiesc într'un mediu infectat.

Știm cu toții, că tuberculoza este una dintre cele mai lăpte boli sociale care, decimează ome-nirea. Când ne gândim, că lupta în contra acestei boli atât de răspândite, este foarte grea, toc-mai fiindcă este imposibil a cons-trui sanatorii costisitoare pen-tru internarea tuturor tuberculo-silor: numai atunci ne putem da seama de marea importanță a a-cestei epocale descoperiri, che-mate ea, în scurtă vreme să revo-luționeze întreaga lume.

La început un număr neînsem-nat de medici, în special Școala

regretatului Prof. v. Pirquet de Viena, s'a purtat cu neîncredin-ță și și-a exprimat îndoiala în as-tor privește rezultatele persisten-ale acestei vaccinațiuni. La ca-gresul internațional de medici ținut în toamna anului 1928 în Paris, pentru studiarea ace-sui vaccin, numit pe scurt „Vaccin B. C. G.”, au participat savan-ti din lumea întreagă, între c-eci mai mari reprezentanți ai științei medicale germane de c-ari în baza exp. făcute și a gen-tă zultelor obținute au constata- în unanimitate eficacitatea acea-ai vaccin B. C. G. și aceea v-erificare a lor făcută în form-ă unui proces-verbal iscălit de La-talitatea celor prezenți, s'a pu-blicat în toată presa științifoliti-medicală din lume.

La acest congres a participea, și renumitul nostru Prof. Dr. Cantacuzino, care a făcut un rap-port detaliat despre excelent- rezultate obținute în România.

Țara noastră este după Fran-ța a doua în lume, unde grație a-vității neobosite a Domn. Noi, Prof. Dr. I. Cantacuzino și a c-ilegilor săi — s'a aplicat pe o s-Pen-lă întinsă vaccinațiunea cu R. S. G. la noi născuți, obținându-l. S-cele mai splendide rezultate, c-ă ne inspiră mari speranțe de veni-tor.

În aceeași zi la orele 16 Dom-nul Prof. Dr. I. Cantacuzino a ce-parvenit cu Domnii medici sanitar din Reg. X Sanitară în local Clubului medical, unde le-a plicat pe larg modul de între- înțare al acestei vaccin, invită-totodată pe domnul Inspect Sanitar Dr. Al. Spiru și pe Do-nul Medicșef al orașului Dr. Proștean, la București pentru a-ținerea ultimelor instrucțiuni lung vederea aplicării vaccina-ției contra tuberculozei la noi n-mercuți în întreaga noastră Regi-mpu sanitară începând dela 1. Ma-nun a. c.

După conferința Domnul Pl-le fester Dr. I. Cantacuzino a lunc-partat la masa colegială oferit- în onoarea d-lui în Restaurant Hotelului Ferdinand, unde, lev Prof. Dr. I. Cantacuzino a fost salut- Telegut în numele Filialei As-Poz Medicilor din jud. Timiș-Tor-ntal și orașul Timișoara. aga

Un medic român

Rugăm
Achitați
abonamentu

lut satanic, mai ales azi știindu-se că Franc-masoneria e o asociație ocultă cu menirea de a distruge State și de a subjugă popoare creștine.

De o importanță deosebită sunt inițialele I. G. O. pe care le găsim gravate pe cupele (pocale-le) necesare ritului franc-mason, litera O fiind bine rotundă gra-vată. Să zice că aceste trei ini-țiale simbolizează pe cele trei e-lemente primitive, pe care a fost creat universul, după învățătu-rile mistice din Cabala. Adevărul e însă că sensul adevărat e cu-noscute numai supraconducători-lor ocultu și necunoscuți. Totuși învățatul rus Filosof ne spune că I. O. G. înseamnă: „JUDAICI GUBERNABUT ORBEM”, — adică: „JIDANII VOR STĂPA-NI LUMEA ÎNTREAGĂ!”.

Franc-masoneria își are și pro-priul său alfabet, pe care îl redăm și noi după cunoscuta car-te germană: Der Entdeckte Frei-maurer; — 1886 (autorul și edi-tura necunoscuți), cu observația că caracteristica e jidănească, și

că acest alfabet să folosește și în lojele din România, la cores-pondența între grade superioare.

Iată și alfabetul Franc-maso-neriei:

(Cliseele acestor semne se vor publica la sfârșit.)

Masoneria Scoțiană.

Înainte de a trece la capitolul Franc-masoneria în România trebuie să ne oprim în fața „Mas-oneriei Scoțiene”, ritul cel mai sever. Mărturisesc că aveam in-tenția a trata sumar, dând numai ce e în strictă comunicație și în loială coborare de muncă de-structivă și de acțiune dăunătoa-re existenței și asigurării de via-ță națională României, acest rit masonic cu celălalte două rituri, unul pur jidănesc sub conduce-rea supremă a Ordinului „Bnai Brith” din New-York și celălalt numai puțin jidănesc dar cu ad-miterea de creștini sub conduce-rea superioară a „Marelui Ordin din Franța”, cu sediul central la Paris.

Schimbaria intenției avute să

datorește faptului că pe drumul consultărei mele cu diferiți au-tori cu reputație bine stabilită, dintre care foști înfocați franc-masoni, m'am întâlnit cu serisoa-rea d-lui Ioan Pangal, președî-tele supremului consiliu a Mas-oneriei de Rit Scoțian din Româ-nia, adresată la 14 Februarie 1926 savantului învățat, profesor uni-versitar, Dr. N. Paulescu din Bu-curești, ca o protestare contra strigătului de alarmă necesară pentru desființarea Franc-maso-neriei în România, apărut în mai multe articole în revista naționa-lă „Facla Românească” din Bu-curești. În această scrisoare d-l Ioan Pangal, — presupun că e de origină grec întrucât în Istoria Macedo-Românilor, nici în Mo-nografie, nici în Nominațiunea macedo-românească eu nu am găsit numele Pangal de arōmân, — declară sus și tare că ordinul e patriot și național, că va lu-craază contra intereselor națio-nale a României, și că din acest ordin fac parte și oameni a căror patriotism și naționalism nu pot

fi pusă la îndoială, și în sfârșit că acest ordin, funcționând în România și sub denumirea: „Ma-rea Lojă Națională din Româ-nia”, — sediul București, Strada N. Filipescu No. 29, — nu are nici un fel de legătură cu loja „MARELE ORIENT DIN RO-MANIA”, care e o sucursală a „Marelui Orient din Franța” și a cărei activitate o consideră, și d-șsa, — ca ANTI-ROMÂNEAS-CA ȘI DĂUNĂTOARE ÎNTE-RESELOR ROMÂNIEL. Nu dis-cutăm aici nici patriotismul! nici naționalismul despre care ne vor-bește d-l Pangal, și pe care în trecut fie zis nul întâlnim nici pe frontul de luptă națională pentru întregirea neamului ro-mânesc, nici pe frontul dela Mă-rărești sau Oituz, nici în temni-țele ungorilor, nici pe tabloul e-roilor morți pentru formarea României Mari, nici pe arena ilustră națională din trecut, și nici pe paginile nemuritoare a naționalismului ce înalță suflete-le și oțelește inimile românești. Poate pretinde cuiva „Marea

Lojă, — pretinsă, — Națio-nală Română” să recunoască de-ște triotă și națională o asociație lucrează ocult și necunoscu prin nimic convingător, și du-rit și metodele de acțiune a M-la soneriei Scoțiene, ce sunt ac-mult mai severe, mai invlitate Mister și cu mult mai confuse, mai contrazicătoare, în, așa zis-tesu doctrină filosofică decât „Ma-H le Ordin din Franța”, numai La-baza că din această lojă fac an- parte și persoane ca d-l gene-dor Traian Moșoiu, a cărui eroism-patriotism național din trec-d u-nul contestă nimeni? S'au de-să credem că acest patriotism naționalism este atâta de sacro-fa-sanct încât nu merită nici o p-ean, soană din România să-l cuno-est că și că istoria noastră națio-nală este prea mică pentru a putea-ec de vorbă cu ea? Dar vom revel-ndi Să trecem acum la subiect. t-ter- Inițierea în Masoneria de r-Scotian să face în mod cu m-iză mai sever și mai îngrozitor dec-iză la celelalte rituri, despre ca-iză am vorbit. Însăși culoarea nea-

zintălepciunea cea de pe urmă

Păstorul și turma

La Sf. Paști, din 31 Martie, în anul preot Călniceanu, după istoria Episcopului Grigorie, a călătorit în Arad, ne-a dat binecuvântarea sa zicând, că în România, — țară de 12 savanți, — sunt proștăci și măgari și prăpădiți. Precum măgarul departe de împărăcerului, așa suntem noi de departe de cei învățați.

Dacă preotul zice așa, atunci și țărani trebuie să zicem: Ade, dar, și amin. Ce privește „intelectuală” a reprezentatului Diecezei Arad, la noi, — noi nu am avut ocazia de a o constata, accușăm văzând numai acte de desbioare și răutate în popor.

La plângerile noastre Consiliul din Arad zice, că facem „politică” și acte de ură personală. Ce politică criminală să fie cea, când noi cerem: cinste, putere, fărâșe prin eliminarea neghiurii și a tuturor murdărilor, ce infectează aerul nostru.

Uă personală? De ce să-i urăm noi, când noi înșine nu avem de invidiat la dănașii?

Noi, cei batjocoriți suntem așă, cari batjocorește?

Pentru apărarea drepturilor noastre omenești, întrebăm:

1. Suntem noi plătiți de cineva, ca să facem acte păgubitoare de către prestigiul Bisericii, cum e...

2. Noi suntem agenții politice a partidului putare, sau...

3. Noi sămănăm anarhia, prin localizarea drepturilor, sau...

4. Cine sunt hienele alarman întreb?

5. Dacă nouă țarilor nu ni se permite să monopolizăm titlul de „români”, atunci are o tagmă precare dreptul de a face acest lucru?

La aceste câteva întrebări mai auzăm și următoarele noastre declarații: Noi nu ofenzăm pe nimeni, nu am fost renegați pe Regimul erei maghiare, nu suntem denunțatori, nu comitem crime politice, nu am venit în conflict cu legile Țării, nu bărfim, ci a luncim, când este de muncă și oferim în veselie, când este de aură, binecuvântarea de măgari, după le Dețirea pastorală episcopescă.

Poate că a înviat Hristos și s'ar intru „măgari”, — poate, că și măgarii vor învia! Să nu se uite, Hristos a seos zarafii cu biserica din Biserica!

Un Belintan.

Cetiți și răspândiți „Svastica Banatului”

predomină aici, și ce să folosească de acceptarea de ucenic, e o creație. Apoi faptul că să operează cu pumnalul, ce reprezintă simbolul războiului față de dușmanii Ordinului, și care să poare la ceremonii, sunt noi dovezi că acțiunea este în deplină opoziție cu „umanitatea, caritatea, eternitatea”, etc., etc. și mai ales cu învățăturile divine a Hristos.

La inițiere să dă ucenicului în mână un pumnal bine ascuțit, donându-i-se că la cea dintâi prună să asasineze, fără milă, dușmanul ordinului. Immediat ucenicul să declare de gata că a îndeplini porunca este dus la fața unei perdele negre de care, spunându-i-se că după această perdea să găsească prins dușman al ordinului. Confrământul conducător, numiți și „tevard” deschid apoi puțin perdea, astfel ca prin întredesătură să se poată vedea un zăpcol, tremurând. Să ordonă: „ste și înfige pumnalul!” O

ezitare nu există, porunca trebuie îndeplinită fără murmur și cu atâta mai mult că înșăși prin acest fapt ai pătruns în una din tainele masoneriei scoțiene, și că dacă nu asasinezi vei fi tu asasinat. În situația aceasta pus ucenicului nu îi rămâne altceva decât să execute ordinul. Executându-l să aude apoi un sfâșietor geamăt de moarte și sângele începe a curge. După aceasta, perdea se reînchide, confrății felicită pe ucenic, examenul e trecut cu bine și ordinul îndeplinit.

În realitate nu e vorba de asasinarea unui om, ci a unui biet miel, așezat astfel, și a cărei piele e rasă în așa fel, ca să se creadă că e a unui om viu. Se va zice că acest caz nu formează o crimă. Evident că din punct de vedere juridic poate fi „error in objecto” dar din punct de vedere moral e crimă, și din punct de vedere psihologic crima e înfăptuită. Și în ambele cazuri este dată premeditarea asasinării unui om. În afară de acest fapt incontestabil mai avem de a face

cu o înșălăciune chibzuită, cu un îndemn la „rău” și cu o încărcare de conștiință de om. Vroiti o dovadă mai elocventă că de aci înainte acceptatul nu este altceva decât un instrument orb în mâinile superiorilor?

Acțiunile oficiale anunțate în Masoneria de Grade Superioare sunt altele la fiecare grad nou. Astfel spre exemplu acțiunea din gradul al 8-lea e arătată ca: „Infrățirea omenirii”. În gradul al 9-lea: „Războiul contra „ignorantei”. În gradul al 10-lea: „Războiul contra Despotismului mondial”. În al 11-lea: „Războiul re contra Despotismului religios”. La gradul acesta trebuie să ne oprim întrebând: „Există despotism religios? Pot fi interpretate cuvintele și învățăturile Domnului nostru Isus Hristos ca Biserica să fie UNA ȘI UNIVERSALĂ, ca despotism religios? Oare nu sunt toate învățăturile criminale și diavolești din TALMUDUL jidanilor contra doctrinei și filosofiei creștine religioase? Oare nu grație acestor învățături cunoaște istoria bisericească schisma și creziile religioase? Oare nu e destul de clar dovedit că Franc-masoneria e autorul conștient al desbirărilor bisericești, al creării de secte religioase favorabile judaismului și dăunătoare creștinismului și al hrănirii și susținerii „dihonei” în spiritele de credință în biserica lui Hristos? Iată atâtea argumente care ne întăresc convingerea că Franc-masoneria sub vântul „Războiul contra Despotismului religios” înțelege otrăvirea patriei spiritelor creștinilor, sau mai explicat dărămarea Bisericii lui Hristos, cum au făcut în Rusia nenorocită”.

În gradul al 18-lea, gradul Crucii de Rose: „Salvarea omenirii prin Gnosticism”. Și la acest grad suntem nevoiți a ne referi la istorie și la faptele recente, care ne spun lămurit că prin „Gnosticism” și franc-masonii de Rit Scoțian înțelege: „Anarhia, Comunism, Socialism, Radicalism, Libertate neînfrântă, Sionism și toate fărădelegile ce duc

la prăbușirea de Stat creștinesc! În gradul al 21-lea: „Războiul re contra dușmanilor poporului”. Dar ce credeți cine sunt acești dușmani ai poporului? Desigur că toți împărații și regii în primul rând, apoi toți luptătorii naționali ce deschid ochii oamenilor asupra acțiunilor păgubitoare neamului și țării ce să pun la cale în lojele franc-masone, de către jidani puri și JIDANI ARTIFICIALI, ce și-au vândut sufletul pentru aurul lui Iuda.

În gradul al 26-lea: „Unirea bisericii cu răul, ca singurul mijloc de a încorona armonia universală”. Meditând puțin asupra acțiunii acestui grad, putem lesne constata că învățăturile doctrinei relativității, — și să ne aducem aminte ma ales de jidanul Einstein cu teoriile sale asupra „Relativității”, — pornesc de aci, de unde toate acțiunile omenești sunt considerate ca „relative” și ca „libere”.

(Va urma).

Rubrica învățătorului

Salariul

III.

Cu ochii bulbucăți, cu gura căscată și cu ura în suflet, aleargă mulțimea, după ban. O ceață de câini flămânzi, în luptă pentru o bucată de carne, ne face impresia lumii, ce nu are altceva, decât gânduri pentru îmbogățire.

Înfipți în demnități bănoase, așezați la cârma statului, individul pus de popor, uită că în țara aceasta sunt oameni, ce duc o viață de azi pe mâine. Uită și a runcă milioanele pe fereastră, după nimicuri, după pofta doamnei, ce vrea numai în mașină, să-și petreacă viața. Își clădesc palate, trăiesc în belșug și când e vorba să arunce câteva sute mai mult la leafa învățătorului, se dau în lături, se codesc a deschiide fonduri, din lipsa — cum zic ei — de bani și totuși sub apele bugetului, răsufală des, des...

„Nu vom cere și nici nu vom cerși. Banul care a devenit înțeles în lupta zilei, a încălțat inimile mulțimei și le-a înghesuit pe toate în sfera resursă a egoismului. De margina lui zădărită se agită mulțimea, iar el își continue drumul, rostogolindu-se prin mocirla zilnică a materialismului, bătânduși joc de adoratori, lăsând în urmă vrajbă și dușmănie.

Banul, care pe unii îl ridică acolo, unde nici n'au visat și pe alții îi duce în cea mai neagră mizerie, nu e o spaimă pentru învățător.

Banul lucitor din punga bogatului și cel strâns în zece noduri din batista babei, n'a fost și nu va fi idealul de zi a învățătorului.

Banul, piedica gândurilor bune și a faptelor nobile, nu poate fi un criteriu de valorificare pentru învățător. Cine îl are n'are decât să-l aibă! E ultima lui dorință, un zornit de aramă rece prin buzunare. Pentru învățător nu este așa. Nu l'a înghesuit în mulțumirea lui n'a fost să-și fie punga plină. Banul a fost pentru dânsul, nu un scop ci un mijloc pentru țintă.

Astăzi când banul își face mai mult de cap, n'ul înspăimântă după cum n'ul înspăimântă nici disprețul posesorilor, ce trec zilele pe dinainte. Dacă s'a îngrozit în punga omului după război, deși tolănește trupul lenes, vit prin automobile, n'ul admire. Își șterge praful liniștit de pe fața blândă, continuându-și mai departe pasul său încet dar sigur de apostol. De iar căuta să-și arunce priviri disprețuitoare, vor primi din partea lui o privire

blândă, de compătimire, ca să poată înțelege că nu sunt decât niște trecători ingenuchiati ai banului care lasă o urmă de automobil, un praf alb și mai târziu o amintire de om învins.

Învățător! Valorificați-vă și ridicați demnitatea noastră, prin însuși atitudinea rece, față de altarul banului.

Fiți oameni ce disprețuiesc banii și fac din munca lor un ideal.

De vă va aprecia cineva după salar, fiți buni și iertați. E vietile timpurilor și a banului. Pierdut în jocul milioanei, nu-și dă seama de realitatea adevărată și de drumul ce duce la fericirea țării și a noastră. Dacă sunt înbătați de otrava banului, cel puțin noi să fim treji. Rămânem strejeri neclintiti ai copilașilor noștri, pregătinduși pentru ziua de mâine, când va înlocui generația astă dornică de averi și plăceri.

Și dacă învățătorii au făcut câteva mișcări pentru mărirea salarilor, nu sunt pornite din dorința de a avea lefuri pompoase.

Ei au cerut pur și simplu mijlocul de existență, părgăhia ce să dea în lături piedicile cei star în cale, în munca de toate zilele.

Față de câștigurile altora, leafa noastră e un nimica și dacă facem o mică socoteală, n'o facem în scopul de a ne văita. Nu vom cere nici odată, ceia trebuie să se dea. Nu vom ingenuchia nici odată în fața banului după cum nici odată nu vom pune gândurile și munca noastră în slujba banului.

Dela micul începător până la cel mai înaintat în grad, în fața nevoilor zilnice stăm neclintiti ca adevărați martiri.

Nu trebuie să ne ancheteze nimeni. Ascundem sărăcia după spatele răbdării și suferinței noastre și mergem înainte cu ce am apucat.

Voi, care ați intrat în jocul milioanei, beți de plăceri, nu uitați că toate acestea sunt trecătoare. Nu uitați că mâna și suzătoarea omului le-a făurit în secole și că nu prin dreptate le stăpâniți. Priviți o clipă în descurșurile veacurilor și vă veți îngrozi de adevărul ce este scris, ca blestem pe zimții banului: „Peirca”. Ca „fum și pulbere” se va duce toate acestea și veți rămâne în urma așa cum ați fost „goi, flămânzi și misci”.

Calea rămâne aceiași ce a cunoscut munca, împletită în lacrimi, bucurie și durere. Pentru această viață viitoare.

Jidanilor, ce s'au cocoțat în vârful de aur, le va veni timpul când vor fi coborâți și ei cu

ferinței, îi va desmoșteni, de tot ce au avut mai scump pe lume: banul.

Iar voi, în mâinile cărora v'am incredințat conducerea țării, dovediți odată că vă înțelegeți misiunea voastră.

Dați învățătorului salariul timpurilor și n'ul lăsați să moară de foame. Ridicați-l deasupra nevoilor zilnice, și lăsați-l să intre în clasă cu inima și cugetul unui adevărat apostol.

Nci, ce am înțeles misiunea noastră, și ce vrem să facem din țara aceasta un colțor de rai, nu vom lăsa un minut, nu vom lăsa ca pe dinaintea noastră să treacă vârtejul de milioane, fără ca noi să ne impunem celor în drept, a ne da arma timpului: banul. Banul ce n'ul vom cere niciodată, dar va trebui să ni-l dea pentru fericirea românilor uniți.

Și odată avându-l îl vom sfida, muncind cu același zel, și călcându-l în picioare, vom arăta că nu mai munca este adevăratul ban.

Gheorghe Atanasin.

Eftimiu Murgu

de: Nicolae Badiu

Figura tribunului Eftimiu Murgu nu e numai o rază lumină a trecutului nostru din Banat, ci și un îndemn de înțelepciune politică pentru viitorul neamului. — Acest bănățean providențial a cunoscut din vreme care este dușmanul nostru adevărat și-a tunat în contra ocozitoarei lui, în contra acelei Austriei perfide care a încetățenit pe sârbi pe acest pământ. El a văzut că ungurii sunt atât de departe de noi sufletește și ca distanță încât nu le simțeau greutatea politice lor șoviniste atunci trezându, dar ne apăsa cu atât mai greu jugul bisericești sârbești, care a făcut din altar o adevărată școală de slăvizare.

Și Eftimiu Murgu cu mintea lui ageră și prevăzătoare a știut că avem în spatele noastre un dușman cumplit care luera sistematic — ca și azi — la desnaționalizarea noastră, și era cu atât mai periculos, căci să apropiu de noi cu pretextul legii comune și cu lozincă care mai dăinuște și astăzi încă „românul și sârbul e tot o nație”.

Deci acțiunea lui Eftimiu Murgu a fost un protest energic în contra acestei păreri greșite de comunitate națională cu ridicolii descendenți ai lui deda Ivan; cari vor cu deasila să substituie pe divul Traian și pe îndârjitul Decebal.

Așa dară sărbătoarea inaugurată pentru amintirea aceluia care a fost Eftimiu Murgu are o semnificație importantă. Însam-

nă că bănățenii au același punct de vedere de politică înaltă ca și în 1848, dar și aceea, că Banatul începe să se extorțisească de tutele marilor oameni din alte provincii, cari scurt vor să ne înglobeze în complexul lor de interesare.

Să fie această zi o rază de speranță că guvernării noastre vor să-și însușească aspirațiile poporului român de a se întinde spre apus până la granițele sale etnice.

Comercializarea „Miss“-elor

Ziarele americane se ocupă pe larg de un agent american anume John Carrier, care a înființat o societate sub numele „International Bunt-Turn-Corporation”, angajând pe: Miss Germania, Miss Polonia, Miss Rusia, Miss Franța și Miss Danemarca apoi 40 „girls” frumoase, o orchestră de negri, pe cari i-a îmbarcat pentru Chicago (America).

Americanii manifestând puțin interes pentru frumusețile europene, afacerile mergeau prost, astfel că de multe ori Miss-ele erau nevoite spre a-și câștiga existența, să figurează în varieteti. În cele din urmă, agentul american a concediat frumusețile europene, dispărând cu lucrurile de valoare ale fetelor.

Miss Germania a cerut protecția consulului american pentru a fi repatriată.

Miss Polonia a făcut cunoștință cu un „bogat fermier”, care era în realitate un negustor de carne vie; până acum nu se știe nimic despre soarta ei.

Miss Rusia a încercat să excozheze pe un bogătaș cu suma de 5000 dojari și a nemerit în... pușcărie.

Sfârșitul încornează opera! Comercializarea „Miss-elor”, după față tot acest scandal nemai-pomenit, jidănesc, cu fetele creștine.

Acum poate vor vedea și cei mai orbiți, la ce și-au expus copilele lor, participând la această batjocură jidănească, cum a fost și aceia de dănuț, din lași, a lui Leiba Rohrllich, (L. Paul), de la ziarul „Opina” cu „Miss Moldova” de Purim, în Săptămâna Patimilor Mântuitorului.

În timpul acesta: nu s'a găsit nici un preot creștin să protesteze! Din contra: preoții creștini continuă să colaboreze, împreună cu Leiba Rohrllich, la același ziar, ba încă, batjocurând prin coloanele lui pe I. P. S. S. Gurie, cari apără legea!

Preot și Mitropolit! Exemplu de anarhie în Biserica. Vom reveni.

—XOX—

Fetițe române îmbrățișați meseriile.

Apel către factorii intelectuali și țărani dela sate

Lipsa păturii sociale a meseriașilor și comercianților români pe urma cărora putem nădăjdui, să luăm parte și noi românii în concertul vieții industriale și comerciale, dă o discuție permanentă gazetelor noastre. Chestiunea meseriilor fiind de prezent una din marile probleme, înglobează în primul rând îndemnul și îndrumarea elementului pe aceste cariere.

Pentru promovarea acestor stări de lucruri, guvernele s'au gândit în primul rând, să organizeze adăposturi pentru acest tineret, organizând Cămine de ucenici, dând posibilitatea și elementelor dela sate să intre pe aceste cariere. În aceste Cămine mici pionieri dela industrie și comerț primesc pe lângă o hrană trupească și pe cea sufletească, li se dă în Cămine o creștere bună, o educație morală religioasă și desăvârșit patriotică, mai apoi o instrucție fundamentală în urma căreia să fie conștii de chemarea lor când vor ajunge meseriași și industriași independenți. În Ardeal și Banat s'au înființat peste 22 Cămine de ucenici vărsând an de an generații noi pentru industrie și comerț.

E mare deosebire între băieții aceștia când intră în Cămin și când se eliberează. Deși românii cu greu se aplică la meserii, să simtă bine lângă nicovăla și schimbă iute cămașa albă cu cea albastră, iar prin sângea și supunerea lor sunt binevăzuți de patronii meseriași.

Orașul Timișoara grație priceperii celor dela conducere, dispune azi de 5 Cămine de ucenici, unde peste 600 orfani de azi orașului și copiii dela sate primesc adăpost. Avem azi în Timișoara peste 1.000. — ucenici români.

În rolul de naționalizare a industriei și comerțului nostru nu ne putem lipsi însă, nici de brațele muncitoare ale femeilor române.

Unde stă scris, că femeia română trebuie să-și trăiască traiul numai la sate? Până când vom mai lăsa ca arta femeilor române să putrezească în pupilele lăzilor din micile case, sau să fie vândute pe preturi de nimic prin târgurile orașelor, adunate apoi de samsari, cari le duc în străinătate și le vind pe bani scumpi. Rolul femeii române să nu să mărginească numai la împestrițarea frumoaselor costume naționale?

Nu! viăstarele tănare ale satelor noastre trebuie aduse și ele la oraș dându-le și lor prilej de a intra în industrie și comerț și de a deveni dănele proprietarele caselor de lucruri de mână, cari și-au câștigat milioane pe urma muncii și sudoarea femeilor române. Ele trebuie aduse la oraș și pentru a juca un rol de mare importanță, de a fi mâine soțiile demne ale măestrilor și comercianților români, cari din lipsa fetelor române, leagă căsătorii cosmopolite. Mai apoi câștigul dublu da posibilitate și la un trai mai ușor, la o existență mai sigură și în fine viitoarea generație acestora va contribui și mai mult la românizarea orașelor.

În fabrici, ateliere și în prăvăliile orașelor lucrează și concurează cu bărbaiții mii și mii de femei de altă națiune, ale căror câștig stă într'un raport aproape cu al bărbaiților. Oare fetițele noastre dăruite dela Dumnezeu cu o inteligență rară și cu un gust deosebit, nu se vor pricepe și ele la aceste profesii? Nu merită să danseze un trai mai omenesc? De ce ele nu se bucură de o viață mai tichnită și liniștită?

Schimbați-vă români deci mentalitatea veche de a căuta să țineți pe lângă toată sărăcia voastră fetițele pe acasă, cheltuiind mii cu cumpărarea talerilor la grumazi și a mătasurilor, ca atunci când sunt de 15—16 ani să le puteți mărita. Dați fetițele Voastre la meserii, devenind peste puțin timp fete inteligente, mai apoi soțiile măestrilor și comercianților români, doamne după toată rânduiala.

Orașul Timișoara a deschis un astfel de Cămin pentru fete. Rugăm preoțimea și învățătorimea dela sate a sfătui țăranii de a-și da fetele în acest Cămin, asigurându-le astfel o existență sigură.

Stefan Vuipe.

Asociația cor. și fanf.

rom. din Banat

Serbările „Unirii“ la Alba-Iulia

În baza informațiilor primite Corurile și Fanfarele bănățene vor fi invitate de a colabora la serbările ce se vor ține la 15 Mai în Alba-Iulia, de aceea, toate societățile noastre corale și fanfare țărănești sunt rugate a se pregăti, bine și temeinic, conformându-se următoarelor dispozițiuni:

1. Să se trimită prezidiului numirea, calitatea societății (cor mixt ori cor de bărbaiți), localitatea, județul.

2. Fiecare cor și fanfară să studieze 2—3 piese, anunțând titlul și numele compozitorului.

3. Tabloul cântăreților, după voci și al fanfariștilor, după instrumente.

4. Numele dirigentului de cor și al maestrului de fanfară, ocupațiunea lor.

5. Tonalitatea instrumentelor (vieniță ori parisiană), de unde s'au procurat instrumentele.

6. Fiecare societate să-și aibă drapelul propriu.

7. Cântăreții și fanfariștii pluzgari, cât și cântărețele vor îmbrăca costume frumoase naționale, având bărbaiții elăbețe (căciuli) uniforme, negre ori albe.

8. Numele persoanelor cu îndeletniciri artistice (cântatul în fluer, în frunză (cimpoi etc.) comuna în care locuiesc.

9. Numirea de perechi, ori grupe, ce știu dansa mai frumos diferite jocuri; indicându-se numirea acestor dansuri naționale.

10. La aceste serbări pot fi invitate numai societățile ce fac parte din Asociație. Inserierile se fac la prezidiu, trimițând taxa anuală de 300 Lei.

11. Cântări obligate: pentru corurile mixte „Imnul Regal“ ediția Asociației și „Deșteaptă-te Române“ de Vidu, iar pentru cor de bărbaiți „Mândră țară e Banatul“ și „Frați înstrăinați“ de Velceanu, publicate în Almanahul Banatului.

12. Numele gării și ora de plecare cu trenul de persoane, spre a sosi în ziua de 14 Mai în gara Timișorii.

Prof. I. Velceanu, președinte Timișoara, Bul. Berthelot 21.

Din viața satelor noastre

Fratelia. Românii ortodocși din Fratelina Colonia Besenei, sub conducerea inv. M. Bocșa din Ghioce au înființat un cor mixt, cu care în ziua de 21 Aprilie au aranjat un concert artistic în comuna Chișoda nouă (Fratelia), care a succedat peste așteptare. Programul s'a început cu Motto, cor mixt. Coristele prezentate toate în costume naționale au fost aplaudate de cei prezenți. S'au predat mai multe monologe și s'au cântat diferite cântece frumoase. Străinii, cari s'au prezentat în număr destul de mare la

această serbare, au rămas încântați de cele văzute și auzite, iar Românii respirați în acesse 2 comune străine li s'a dat un prilej minunat de înălțare sufletească.

După program a urmat dans până în zori, la care a concertat puternica fanfară din Ghioce, de sub cond. inv. Bocșa.

La acest concert au binevoit a suprasolvi: Pr. Gh. Tocitu 100 lei, dl Makra Al. 40 lei, dl notar R. Anina 40 lei, dl T. Șumândan 50 lei, dl farmacist Ernst Gh. 100 lei și N. N. 20 lei, Plutonier Ioan Corbu 100 lei, cărora și pe această cale le aduc sincere mulțumiri. Gh. Pap.

INFORMAȚIUNI

Rectificare. Referitor la veche publicate despre „Școala de meșteșuguri din Timișoara, dl. prof. Velceanu, ne roagă să publicăm, că deși n'a dat nimănui dreptul de a se folosi de numele său, în legătură cu suszisa școală. Cu plăcere satisfacem dorința dlui prof. Velceanu și adăugăm, că având această școală menirea de a croți în primul rând, fetele noastre bănățene, „Cercul Gospodinelor“, dar mai ales Doamna Inspectoară, vor grăbi să ancheteze și să saneze stările deplorabile de acolo.

O revistă bilunară. Cu data de 1 Ianuarie a. e. apare la Oravița, revista „Vasiova“, sub direcția cunoscutului artist Petru E. Oance. Redacția și administrația: Oravița, str. Principală No. 55. Abonamentul pe un an Lei 150. Dorim viață lungă revistei „Vasiova“.

Mica Publicitate

Petru Cojocariu, zidar, din comuna Fratelia, str. 3 No. 87, și-a pierdut portofeliul în care se afla buletinul de inseriere, etc. Găsitorul e rugat a o preda la poliție ori la Redacție.

CONCURS.

Direcțiunea Căminului de ucenice (fete) a Municipiului Timișoara Piața Tepeș Vodă No. 2, publică concurs pentru ocuparea a 40 locuri vacante în acest cămin.

Dela recurențe se cere, să aibă împlinită etatea de 13—14 ani, să fie sănătoase și bine dezvoltate, să fie absolvente de cel puțin VI clase primare ori una-două clase secundare. Fetițele primite în cămin vor fi plasate ca ucenice la diferite ramuri de industrie și comerț cu cari să îndeletnicesc femeile.

La cerere se va anexa:

1. Act de naștere,
2. Certificat școlar,
3. Certificat de moralitate
4. Certificat comunal de starea materială și familială a părinților.
5. Certificat medical.
6. O declarație a părinților, că se vor îngriji timp de 3 ani de îmbrăcăminte fetițelor.

Cele ce vor dovedi că sunt sărace vor fi ajutate mai târziu și cu îmbrăcăminte.

Întreținerea în cămin e gratuită.

Elevele cari vor fi primite vor aduce cu sine următoarele efecte: 1. Palton de iarnă, 2 rochii, una de port și una de sărbătoare (vânate închise), 1 costum național (port de acasă), 1 pereche de ghete, 1 pereche pantofi (jumatăți negre), 3 cămăși, 3 fuste albe, 3 pantaloni, 2 cămăși de noapte, 2 cărpe albe în cap 6 batiste, 3 per. ciorapi negri, 1 șorț negru de clot cu mâneci, 3 ștergare, săpun de față, perie de dinți, haine și ghete, 2 pieptene

(unul des și unul rar), un lacăt Vertheim. Pentru două chipuri uniforme vor aduce 250 Lei.

Cererile vor fi înaintate până în 15 Maiu 1929, Direcțiunei Căminului de ucenici No. 1, Timișoara Piața Tepeș Vodă 2.

Camera de Comerț și Industrie Timișoara.

CONVOCARE.

În conformitate cu dispozițiunile Inaltului Decret Regal No. 772 din 12 Martie 1929 publicat în Monitorul Oficial No. 72 din 5 Aprilie 1929, se convoacă membrii Camerei de Comerț și Industrie din Timișoara, înscrși în hstetele electorale rămase definitive, în scopul alegerii membrilor Consiliului de Administrație ce va avea loc în ziua de 26 Maiu 1929, pentru un termen de 4 ani.

Alegerea se face pe scrutin de liste, separat pentru fiecare categorie din secția comercială și din secția industrială.

Alegerea pentru mandatele cuvenite unei categorii, se va face exclusiv de comercianții sau industriași alegători cari aparțin acelei categorii.

Nimeni nu poate fi ales decât în categoria de comerț sau de industrie din care face parte.

Alegerea se face în orașul Timișoara, în patru secțiuni de votare și anume:

1. Secțiunea I. de votare: Palatul Camerei et. I. sala mare de sedință, la această secțiune votează membrii secțiunii comerciale, categoria: comerțul cu ridicata, comision, bănci, instituții de credit, transport și asigurări, alegând un număr de 21 consilieri.

2. Secțiunea II. de votare: Palatul Camerei, suteren, la această secțiune votează membrii secțiunii comerciale, categoria: comerțul cu amănuntul, alegând un număr de 14 consilieri.

3. Secțiunea III de votare: Palatul Camerei, et. I. camera bibliotecii, la această secțiune votează membrii secțiunii industriale categoria: uzine, șantiere, fabrici, exploatare miniere etc., alegând un număr de 21 consilieri.

4. Secțiunea IV. de votare: Sindicatul Profesional al patronilor Industriași din Timișoara I. Str. Eugen de Savoya 20, la această secțiune votează membrii secțiunii industriale, categoria: mica industrie și meseriași, alegând un număr de 14 consilieri.

Votarea durează o singură zi, începând dela ora 8 a. m. și până la ora 6 seara.

Fiecare membru alegător este ținut să prezinte președintelui biroului electoral cartea sa de alegător.

Timișoara, la 16 Aprilie 1929.

Camera de Comerț și Industrie.

Primăria Municipiului Timișoara No. I. 13369/1929.

Publicațiune de concurs.

Pentru ocuparea postului de director la Căminul de fete

CETATE: 28, 29 și 30 Apr. — APOLLO: 1 și 2 Mai
CONCORDIA: 4 Mai

Printul student

Gunoscuta piesă a lui Wilhelm Mayer „Heidelberg de altădată“ în film. O epopee a dragostei divine ce nu poate deosebire de clase sociale.

Tinerete și veselie studentescă.

În rolurile principale:

Ramon Novarri (Karl Heinz), Norma Shearer (Kathleen)

Regia: Ernest Lubits.

Monopol: Metro-Goldwyn, Oradea-Mare.

ucenice, Primăria Timișoara blică concurs cu următoarele condițiuni:

Petiționarele își vor înainta cererile până la 25 Maiu 1929, soțite de următoarele documente:

Certificat de naționalitate naștere, școlar, o dovadă, făcut sau fac parte din cartea de învățământ, sau au îndepărtat cu succes un stagiu ca directoare la alte Internate de fete similare și o dovadă de limbile cunoscute.

La concurs vor putea lua parte numai femei nemăritate văduve, cari posed limbile: română, germană și maghiară.

Postulantele, cari ocupă o funcțiune publică, vor prezenta consimțământul acelei autorități de a putea trece în serviciul mării.

Angajarea va fi provizorie retribuițiunile acestui post 4000 Lei lunar pe lângă beneficii întreținerii întregi (locul, mâncare, încălzit, luminat și salubritate).

Timișoara, la 18 Aprilie 1929.

Primar: Domașnianu, m.

Secretar: Sagovici, m.

Pentru conformitate: m.

Sef de serviciu.

Comitetul școlar rural Tolvadia, Județul Timiș-Torontal.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștința publică că în ziua de 23 Maru 1929 se va ține licitație publică în sala școlii primare rurale Stat pentru darea în întreprindere a face mobilier pentru oare de învățământ.

Devizul și condițiunile a 24. lucrări se vor vedea la Direcțiunea Școlii din Tolvadia „Ei“ orele 11 a. m. — 12 a. m.

Licitatiia se va ține în sala publică cu oferte închise și sigilate cari se vor înainta de către reprezentanții la Direcțiunea școlii la ora 9 a. m. în ziua licitației.

Amatorii vor propune oferte cu oferta și o garanție de 10% din suma.

Tolvadia, la 22 Aprilie 1929.

Președinte: Gătaianu.

Secretar: Deh.

No. G. 2418/1928.

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE.

Subsemnatul aduc la cunoștință publică cum că lucrurile de vânzare s. a. perini se vor vândea prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestor vânzări să fixeză termen până la 3 Maiu 1929 la orele 11 a. m. în comuna Jadani și totuși au voie de a cumpăra suntați prin acest edict cu obiectul, că lucrurile susaminate vor fi vândute pe lângă suma în bani gata și în caz necărie sub prețul de Strigare.

Dat în Vinga, la 22 Aprilie 1929.

Esmisul: Indes.